

“दीयन्तमसौचत्रापि प्रियया चोद्वेन च ।
पूजितः परया भक्त्या प्रतृष्यानासनादिभिः ॥”
इति श्रीभागवते । १० । ६६ । २० ॥
प्रतृषः, चि, (प्रति+उत्+पद+क्तः ।)
उत्पत्तिविशिष्टः । प्रतृषपूर्वपदधातोः कर्तरि
क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
प्रतृषपन्नमतिः, चि, (प्रतृषपन्ना मतिर्यस्य ।) रुद्ध-
बुद्धियुक्तः । तत्प्रत्ययः । कुशाग्रयामतिः २
रुद्धादर्शः ३ तत्कालधीः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥
प्रतिभास्वितः । इति जटाधरः ॥ (यथा,—
“प्रतृषपन्नमतिर्धोमान् यवसायी विशारदः ।
सत्त्वधर्मपरो यश्च स भिषक्पाद उच्यते ॥”
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ३४ अध्यायः ॥)
प्रतृषमनीयं, क्ली, (प्रति+उत्+गम्+अनी-
यर् ।) धौतायुक्तद्वयम् । इति मेदिनी । ये, १३४ ॥
(यथा, कुमारः । ७ । ११ ।
“सा मङ्गलज्ञानविशुद्धाची
यहीतप्रतृषमनीयवक्त्रा ॥”
कचित् प्रतृषमनीयवक्त्रा इत्यपि पाठः ॥)
समुपस्थानयोग्ये पूजनीये च, चि । इति शब्द-
रत्नावली ॥
प्रतृषः, पुं, (प्रति+उत्+गम्+अप् ।) प्रतृ-
ष्यानम् । यथा, साहित्यदर्पणे ढ्ढतीयपार-
च्छेदे । ७३ ।
“एकत्रासनसंस्थितिः परिहृता प्रतृषमाद-
दूरतः ॥”
प्रतृषमनं, क्ली, (प्रति+उत्+गम्+ल्युट् ।)
प्रतृष्यावम् । (यथा, प्रबोधचन्द्रोदये २ अङ्के ।
“आर्यः प्रत्यासन्नो महाराजः । तत्प्रतृषद्वगम-
नेन संभारयतामर्थेण ॥”)
प्रतृषः, पुं, (प्रतोषति विनाशयति अन्धकार-
मिति । प्रति+उच् दाहे+“इगुपधञेति ।”
३ । १ । १२६ । इति कः ।) प्रतृषः । प्रातः ।
इत्यमरटीकायां मधुरेशः ॥ (यथा, पञ्चतन्त्रे ।
१ । २१२ ।
“प्रतृषे च खयहमभ्युपेत्य द्वारदेशस्थितोऽपि
विविधपौरज्योत्सुकतया तामाहेति ॥”)
प्रतृषः, [स्] क्ली, (प्रतोषति नाशयत्यन्धकार-
मिति । प्रति+उच्+“उघः कित् ।” उणा०
४ । २३३ । इति अक्षिः । स च कित् ।)
प्रतृषः । इत्यमरः । १ । ४ । २ ॥ यथा, भरत-
द्वतस्यशतके ।
“याति अस्ति पुरस्तादख्यक्रिसलये प्रतृषः-
परिजातः ॥”
प्रतृषः, पुं, (प्रतृषति रुचति कासुकानिति ।
प्रति+ऊच् रोगे+कः ।) प्रभातम् । इत्य-
मरः । १ । ४ । २ ॥ (यथा, मेघदूते । ३३ ।
“दीर्घोर्ज्वन् पटुमदकलं कूर्जितं सारसानां
प्रतृषेष्टु स्फुटितकमलामोदमेचीकषायः ॥”)
रुद्धः । इति शब्दरत्नावली ॥ सुभेदः । इति
जटाधरः ॥ (यथा, विष्णुपुराणे । १ । १५ । १११ ।
“वसवोऽष्टौ समाख्यातास्तेषां वक्षामि विस्तरम् ।

आपो भुवश्च सोमश्च धरश्चैवानिलोऽनलः ।
प्रतृषश्च प्रभावश्च वसवो नामभिः स्मृताः ॥”)
प्रतृषः, [स्] क्ली, (प्रति+ऊच्+अक्षिः ।)
प्रभातम् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा,
सुश्रुते । १ । २१ ।
“प्रतृषश्च पराक्ते त् जीर्णोऽने च प्रकुप्यति ॥”)
प्रतृषः, पुं, (प्रतृषहन्मिति । प्रति+ऊच्+
चच् ।) विघ्नः । इत्यमरः । ३ । २ । १६ ॥
(यथा, मार्कण्डेये । १६ । ५५ ।
“भक्त्युश्रूयणादेव मया प्राप्तं महत् फलम् ।
सर्वकामफलवापना प्रतृषाः परिवर्तिताः ॥”)
प्रत्येकं, क्ली, एकं एकं प्रति । यथा, कपूरराख-
क्षोत्ते ।
“प्रत्येकं वा दयं वा त्रयमपि च परं बीज-
मत्यन्तगुह्यम् ॥”
(यथा च कुमारः । २ । ३१ ।
“एवं यदाह भगवान्महर्षे नः परैः पदम् ।
प्रत्येकं विनियुक्तात्मा कथं न ज्ञास्यसि प्रभो ॥”)
प्रथ, क प्रक्षेपे । ख्यातौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरा०-पर०-सक०-अक०-च सेट् ।) रेफयुक्तः ।
क, प्राचयति । इति दुर्गादासः ॥
प्रथ, म ङ ख्यातौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
आत्म०-अक०-सेट् ।) रेफयुक्तः । म, प्रथ-
यति । य, प्रथा । ङ, प्रथते गुणी प्रसिद्धः
स्यादित्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥
प्रथमः, चि, (प्रथते प्रसिद्धो भवतीति । प्रथ्+
“प्रथेरमच् ।” उणा० ५ । ६८ । इति अमच् ।)
प्रथानम् । (यथा, रघुः । १० । ६७ ।
“राम इत्यभिरामेण वपुषा तस्य चोदितः ।
नामधेयं गुरुशक्ते जगत्प्रथममङ्गलम् ॥”)
आदिमः । तत्प्रत्ययः । आदिः २ पूर्वः ३
पौरुष्यः ४ आद्यः ५ । इत्यमरः ॥ अग्रिमः ६
इति जटाधरः ॥ प्राक् ७ । इत्ययवर्गं अमरः ॥
(यथा, विष्णुपुराणे । १ । ११ । ५२ ।
“नाह्यार्थानखिलांश्चितं त्याजयेत्प्रथमं नरः ॥”)
प्रथा, क्ली, (प्रथ्+“विद्दिदादिभ्योऽङ् ।” ३ । १०४ ।
इत्यङ् । ततश्चाप् ।) ख्यातिः । इत्यमरः । ३ ।
२ । ६ ॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । १ । १२ ।
“या प्रथममममैति सापि वाच्यप्रकाशने ॥”)
प्रथितः, चि, (प्रथ्+क्तः ।) ख्यातः । इत्यमरः ।
३ । १ । ६ ॥ (यथा, रघुः । ६ । ७६ ।
“तेनावतीर्थे तुरगात् प्रथितान्वयेन
पृष्ठान्वयः स जलकुम्भनिषसदेहः ॥”
खारोचिषमनोः पुं, पुं । यथा, हरिवंशे ।
७ । १४ ।
“हविषः सुक्षतिर्ष्योतिरापो नृत्तिरयः स्मृतः ।
प्रथितश्च नभस्यश्च नभ ऊर्जस्तथैव च ।
खारोचिषश्च पुत्रास्ते मनोस्तात । महात्मनः ॥”)
प्रथितिः, क्ली, (प्रथ्+“प्रदिप्रथिभ्यां नित् ।”
उणा० ४ । १८२ । इति तिः । स च नित् ।)
ख्यातिः । प्रथधातोर्भावे क्तप्रत्ययेन निष्पन्ना ।
इति आकरगम् ॥

प्रथिमा, [न्] पुं, (प्रथोर्भावे । “प्रथ्वादिभ्य इम-
निच्वा ।” ५ । १ । २२ । इति इमनिच् । “ऋतो-
ह्लादेर्लोचोः ।” ६ । ४ । १६१ । इति रः । “टिः ।”
६ । ४ । १५५ । इति टर्लोपः ।) प्रथोर्भावे ।
प्रथुत्वम् । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ यथा,—
“प्रथिमानन्दधानेन चनेन जघनेन वा ॥”
इति भट्टिः । ४ । १७ ॥
चि, अतिप्रथेन प्रथुः । प्रथुशब्दादतिप्रथार्थं
इमन्प्रत्ययेन निष्पन्नः । इति आकरगम् ॥
प्रथिमिनी, क्ली, (प्रथिमाशब्दस्या इति । प्रथिमन्
+“संज्ञायां सम्भाभ्याम् ।” ५ । २ । १३७ ।
इति इनिः ।) प्रथिमयुक्तक्ली । इति सिद्धान्त-
कौमुदी ॥
प्रथिः, चि, अतिप्रथेन प्रथुः । (प्रथु+इङ् ।)
अतिप्रथुः । इति सुम्बोधशाकरगम् ॥
प्रथुकः, पुं, प्रथुकः । इत्यमरटीकायां रायसुकुटः ॥
प्रदः, चि, प्रकषेण ददाति यः । (प्र+दा+कः ।)
प्रदाता । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ (कर्मण्युप-
पदे तु “प्रै दाक्षः ।” ३ । २ । ६ । इति कः ।
यथा, मनुः । ४ । २३२ ।
“यानप्रशयाप्रदो भार्यामैश्वर्यमभयप्रदः ॥”)
प्रदक्षिणं, क्ली, पुं, (प्रगतं दक्षिणमिति । “तिष्ठदगु-
प्रभृतीनि च ।” २ । १ । १७ । इति समासः ।)
दक्षिणावर्त्तनं देवादिकसुदिश्यं भ्रमणम् । यथा,
“एकं देवां रवौ सप्त जीणि कुर्वाहिनायकै ।
चत्वारि केषवे कुर्वातु शिवे चाहं प्रदक्षिणम् ॥”
इति कर्मलोचनम् ॥
सर्वदेवतासुदिप्रदक्षिणं यथा,—
“प्रसार्ये दक्षिणं हस्तं स्वयं नम्रश्चिराः पुनः ।
दक्षिणं दर्शयन् पार्श्वं मनसापि च दक्षिणः ॥
सकल्लिङ्गा वेष्टयेत्ता देवाः त्रीतिः प्रजायते ।
स च प्रदक्षिणो ज्ञेयः सर्वदेवौतसुदिः ॥
सर्वान् कामान् समामाद्य पश्चात्पुनश्च सवा-
पुयात् ॥
मनसापि च यो दद्याद्वै भक्ता प्रदक्षिणम् ।
प्रदक्षिणाद्यमयहे नरकाणि न पश्यति ॥”
इति कालिकापुराणे ७० अध्यायः ॥ ७ ॥
अपि च । तत्त्वसारे ।
“दक्षिणादायवर्गं गत्वा दिशं तस्याश्च शास्त्रवीम्
ततश्च दक्षिणं गत्वा नमस्कारस्त्रिकोणवत् ॥
अर्द्धचन्द्रं महेष्टस्य पृष्ठतश्च समारितम् ।
शिवप्रदक्षिणे मन्त्री अर्द्धचन्द्रक्रमेण तु ॥
सयासयक्रमेणैव सोमसूत्रं न लङ्घयेत् ॥”
सोमसूत्रं जलनिःसरणस्थानम् ।
“प्रसार्ये दक्षिणं हस्तं स्वयं नम्रश्चिराः पुनः ।
दर्शयेद्दक्षिणं पार्श्वं मनसापि च दक्षिणः ॥
त्रिधा च वेष्टयेत् सत्यक् देवतायाः प्रदक्षिणम् ॥
एकहस्तप्रणामश्च एकं वापि प्रदक्षिणम् ।
अकारे दर्शनं विष्णोर्हन्ति पुण्यं पुरातनम् ॥”
(समर्थे, चि । यथा, रामायणे । ३ । ४३ । ५१ ।
“प्रदक्षिणेनातिवलेन पक्षिणा
जटाशुषा बुद्धिमता च लक्ष्मण ! ॥”